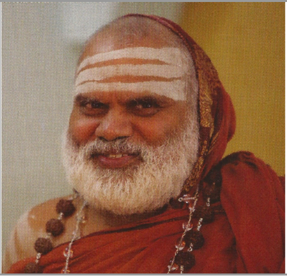

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam — an e-magazine on advaita

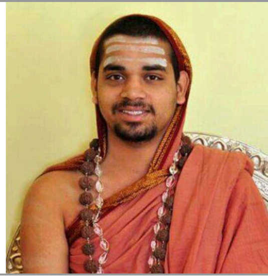

జగద్గురు శంకరాచార్య పరమపూజ్య శ్రీ మహా సన్నిధానం
శ్రీ శ్రీ శ్రీ భారతీ తీర్థ మహా స్వామీజీ వారి 74 వ వర్ధంతి.

సర్వోత్కృష్టమైన మహా యోగి

ప్రత్యేక జ్ఞాపిక సంచిక

జగద్గురు శంకరాచార్య మహాసన్నిధానం శ్రీ శ్రీ భారతీ తీర్థ మహాస్వామి గారి పాద పద్మములకు సభక్తి పూర్వక ప్రణామములు. జగద్గురు శంకరాచార్య పరమ పూజ్యశ్రీ మహాసన్నిధానం శ్రీ భారతీతీర్థ మహా స్వామీజీ మరియు జగద్గురు శంకరాచార్య పరమ పూజ్యశ్రీ సన్నిధానం శ్రీ విధుశేఖర భారతీ మహా స్వామీజీ పాద పద్మముల వద్ద మా ఈ విశిష్ట సంచికను సమర్పిస్తున్నాము.

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

అనుగ్రహ భాషణం

దురాశను నివారించండి, పరమానందాన్ని పొందండి

బాల్యం నుండే మనిషి మంచిగా జీవించాలని, ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడపాలనే కోరికను పెంచుకుంటాడు. అది పెంపొందించుకోవడం అభిలషణీయమైన లక్ష్యం. భగవంతుని పట్ల భక్తి వలన కూడా అది నెరవేరుతుంది.

అయితే కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ మనిషికి మంచి ఏదో, చెడు ఏదో తెలియక అనేక కోరికలు పెరుగుతాయి. త్వరలోనే ఆ కోరికలకు అంతం ఉండదు. అదుపు లేని ఆ కోరికలు నిర్బుద్ధి తో దురాశగా మారి పతనానికి దారితీస్తాయి. జీవితంలో అందరూ దీనిని గమనించాలి. అలాంటి దురాశే దుర్యోధనుడు, రావణుడు మొదలైన వారిని నశింపజేసింది. కోరికలను అధిగమించినవాడే పరమానందాన్ని పొందుతాడని మహాభారతం చెబుతుంది. వృద్ధాప్యంలో కూడా తృప్తి చెందని కోరికలను వదులుకోలేని మూర్ఖులు తమ వినాశనాన్ని కొనితెచ్చుకుంటారు.

యా దుస్త్యజా దుర్మతిభిర్యా న జీర్యతి జీర్యతః |
యోఽసౌ ప్రాణాన్తికో రోగస్తాం తృష్ణాం త్యజతః సుఖమ్ ||

అత్యాశతో కూడిన మనస్సును దురాశ అనే రాక్షస గుణాలు కలిగి ఉన్న దెయ్యంతో పోల్చారు శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు.

చిత్తం పిశాచమభవద్రాక్షస్యా తృష్ణయా వ్యాప్తమ్ .

(Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tirtha Mahāswāmiji's Anhika Darshanam on 63rd Vardhanti day 16th April 2013.at Sringeri)

దీనికి వ్యతిరిక్తముగా, దేవుడు తనకు అర్హమైన దానిని మాత్రమే ఇస్తాడనే దృఢ నమ్మకం ఉన్నవాడు, తనకు లభించిన దానితో సంతోషంగా ఉన్నవాడు, అసూయకు లేదా నిష్ఫలమైన కోరికలకు తావు ఇవ్వడు. కాబట్టి అత్యాశను విడిచిపెట్టడం ద్వారా నిత్యానందాన్ని పొందవచ్చు. అందరూ ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకుని, అత్యాశకు లోనవ్వకుండా, బాల్యంలో నిర్ణయించుకున్న సన్మార్గంలో నడిచి శ్రేయస్సును పొందాలి.

జగద్గురు శంకరాచార్య పరమ పూజ్య శ్రీ మహా సన్నిధానం శ్రీ శ్రీ భారతీ తీర్థ మహా స్వామీజీ

తెలుగు అనువాదము : శ్రీ భాస్కరానంద నాథ

జ్ఞానోదయ మార్గంలో వెలుగు రేఖలు

మమాద్యదేవో వటమూలవాసీ కృపవిశేషాత్కృతసన్నిధాన: .
ఓజ్కారరూపాముపదిశ్య విద్యామావిద్యకధ్వాన్తమపాకరోతు ..(దక్షిణామూర్తి శ్లో.5)

(అత్తి చెట్టు మూలములో నివసించే పరమాత్ముడు, (దక్షిణామూర్తి రూపంలో వున్న శివుడు) అపారమైన కరుణతో నా ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఆయన నాకు "ఓంకార" సంయుక్తమైన జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించి, నా అజ్ఞానపు చీకటిని తొలగించు గాక.]

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātītha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji on Golden Jubilee of āśrama svikāra celebration at Chennai 1982)

మోక్ష మార్గం

శాస్త్రములు నిర్దేశించిన కర్మలను శ్రద్ధతో ఆచరించి, చిత్తశుద్ధి పొంది, అటుపిమ్మట గురువును దర్శించి, సత్యాన్ని తెలుసుకొని, తర్కించుకుని, దానిపై దృఢంగా మనసు పెట్టి, తద్వారా దానిని గ్రహించి, ముక్తిని పొందాలి. ఇది శాస్త్రముల యొక్క స్థిరమైన దృక్పథం. ఈ విషయంలో ఉత్పన్నమయ్యే అనేక సందేహాలను వ్యాస మహర్షి క్లుప్తంగా లేవనెత్తి, పరిష్కరించారు మరియు భగవత్పాదుల వారు దానిని లోతుగా పరిష్కరించినారు.

జ్ఞానాన్ని పొందడానికి గల అర్హతపై ఒక ప్రశ్న

సత్య శ్రవణంతో ప్రారంభమయ్యే త్రయం సాక్షాత్కారానికి తక్షణ సాధనం. మానసిక స్వచ్ఛతను పొందిన తర్వాత మాత్రమే దానిని ఆశ్రయించడానికి తగిన అర్హతను పొందుతారు. మానసిక స్వచ్ఛత అనేది శాస్త్రాలు నిర్దేశించిన కర్తవ్యాలను సక్రమంగా నిర్వర్తించడం ద్వారా ఉద్భవిస్తుంది. అలాంటప్పుడు, శాస్త్రోక్తమైన కర్మలను నిర్వహించడానికి అనర్హులైన వారి గురించి ఒక ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. వారు జ్ఞానోదయం కోసం ప్రయత్నించగలరా? మరియు పొందగలరా లేదా? ఈ విషయాన్ని బ్రహ్మ సూత్రాలలో విచారించి నిర్ధారించబడింది. {అంతరా వాపి తు తదృష్టే: - మరియు జీవితంలోని రెండు దశల మధ్య నిలబడిన వారు కూడా జ్ఞానానికి అర్హులు, అలాంటి సందర్భాలు ఉపనిషత్తులలో (బ్రహ్మసూత్రం) కనిపిస్తాయి}.

ఒక గృహస్థుడు, వివాహితుడు భార్యతో వున్నప్పుడు మాత్రమే యజ్ఞాలు, యాగాలు, చేయవచ్చని శాస్త్రాలు నిర్దేశిస్తున్నాయి. సంపద మరియు ఇతర సంబంధిత వనరులు కూడా అవసరం. కాబట్టి, అలా చేయని వారు నాలుగు ఆశ్రమాలలో దేనికైనా చెందిన వారు {నాలుగు ఆశ్రమాలు - బ్రహ్మచర్య-ఆశ్రమం, బ్రహ్మచారి యొక్క దశ, యజ్ఞోపవీత ధారణ తో మొదలు పెట్టి, గురువు నుండి నేర్చుకున్న విద్యతో బ్రతకడం, ii) గృహస్థ- ఆశ్రమం, గృహస్థుని దశ, iii)వానప్రస్థ- ఆశ్రమం, అడవికి వెళ్ళిన వ్యక్తి యొక్క దశ మరియు iv) సన్యాస-ఆశ్రమం, సన్యాసి యొక్క దశ} జీవిత దశలు, వితంతువులు మరియు సంపద మరియు ఇతర వనరులు లేని గృహస్థులు కూడా వైదిక యాగాలలో పాల్గొనలేరు. అలాంటి వారికి కూడా ముక్తి లభించడం సాధ్యమేనా? లేక విముక్తి మార్గానికి పూర్తిగా అనర్హులా? ఇదీ సమస్య.

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātītha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji at Madurai Reception 1980)

మనస్సు యొక్క స్వచ్ఛతను పొందటానికి ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలు

వైదిక యజ్ఞాలు చేయలేని వితంతువులు మరియు ఇతరుల అర్హతను ప్రత్యర్థి వర్గాలు సున్నితంగా తిరస్కరిస్తారు. అయితే, వ్యాస భగవానుడు మరియు భగవత్పాదులు ఈ విపరీతమైన వైఖరిని నిరసిస్తూ యజ్ఞ యాగాదులు చేయడానికి అనర్హులైనప్పటికీ, వారు కూడా మంత్ర పఠనం, ఉపవాసం మరియు ఈశ్వర ఆరాధన వంటి కొన్ని ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలను ఖచ్చితంగా ఆచరించవచ్చని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. ఈ మార్గాలు మానసిక స్వచ్ఛతను ప్రసాదిస్తాయి మరియు అందరూ ఆశ్రయించవచ్చు, వైదిక యజ్ఞాలకు అనర్హులకు జ్ఞానం మరియు విముక్తి మార్గం మినహాయించబడుతుందనేది అవాస్తవం. జ్ఞానం అందరికీ సమానం.

మంత్రాన్ని జపించడం వల్ల కలిగే ఉత్పాదకత శక్తి

మంత్రాన్ని జపించడం వలన ఉద్భవించే శక్తిని శాస్త్రము ప్రశంసిస్తుంది

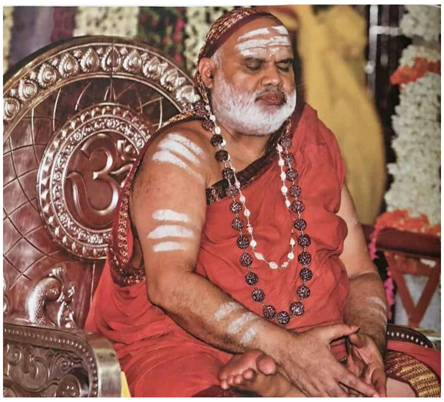

జప్యేనైవ తు సంసిధ్యేద్బ్రాహ్మణో నాత్ర సంశయః |
కుర్యాదన్యన్న వా కుర్యాన్మైత్రో బ్రాహ్మణ ఉచ్యతే || {మను స్మృతి 2.87}

[ఒక మంత్రాన్ని పురశ్చరణ చేయడం ద్వారా బ్రాహ్మణుడు పరిపూర్ణతను సాధిస్తాడు. ఇందులో ఎటువంటి సందేహం లేదు. అతన్ని కర్మకాండల్లో పాల్గొననివ్వండి. అతను జీవులకు మిత్రుడు అని చెప్పబడింది (ఎందుకంటే అటువంటి పురశ్చరణ ఏ జీవికి హాని కలిగించదు)].

ఒక మంత్రాన్ని విశ్వాసంతో, పట్టుదలతో జపించినప్పుడు కర్మకాండలు చేసినా, చేయకపోయినా మనసు నిర్మలమవుతుంది. స్వచ్ఛమైన మనస్సు కలిగిన అటువంటి సాధకుడు సత్యం గురించి వినడం వంటి జ్ఞాన సాధనాలను చేపట్టడానికి నిశ్చయంగా అర్హత పొందుతాడు. మంత్రాన్ని జపించడం లాగే, ఉపవాసాలు మరియు ఈశ్వర ఆరాధన కూడా మనస్సును శుద్ధి చేస్తాయి మరియు విశ్వవ్యాప్తంగా ఆశ్రయించవచ్చు మరియు ప్రతి ఒక్కరూ స్వయంగా వాటిలో పాల్గొనవచ్చు. మరోవైపు, పేర్కొన్నట్లుగా, యజ్ఞాలలో పాల్గొనడానికి, ఒక వ్యక్తి తన జీవిత భాగస్వామిని తన పక్కన ఉంచుకోవాలి. ఆ నియమం : స్త్రీపుంసయోః సహాధికారః (మీమాంస-సూత్ర 6.3.12పై శాబర-భాష్య) {భార్యాభర్తలకు ఉమ్మడి అర్హత ఉంటుంది యజ్ఞాలు చేయడానికి}

దీని అంతరార్థం ఏమిటంటే, వైదిక యజ్ఞాలు చేయడానికి వితంతువు అనర్హురాలు. ఏదేమైనా, వితంతువులు మరియు నాలుగు ఆశ్రమాలలో దేనికీ చెందని ఇతరులు మంత్రాన్ని పఠించడానికి, ఉపవాసం లేదా ఈశ్వర ఆరాధనలో పాల్గొనడానికి ఎటువంటి ఆంక్షలు లేవు కాబట్టి, వారు కూడా అటువంటి మార్గాల ద్వారా మనస్సు యొక్క స్వచ్ఛతను పొందవచ్చు మరియు జ్ఞానమార్గానికి అర్హత పొందవచ్చు. శాస్త్రం వారికి తలుపులు మూసివేయలేదు; దానికి విరుద్ధంగా, ఒకరి సామర్థ్యానికి అనుగుణంగా, ఇది ప్రతి ఒక్కరికీ ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసాలను అందిస్తుంది. దీని ద్వారా ప్రతి ఒక్కరూ వారి మనస్సును శుభ్రపరచుకోవచ్చు మరియు ముందుకు సాగవచ్చు.

జీవితంలోని నాలుగు ఆశ్రమముల వెలుపల గల వ్యక్తుల యొక్క జ్ఞానం

ఈ నాలుగు ఆశ్రమాలలో దేనికీ చెందని వారిలో కూడా కొందరు బ్రహ్మజ్ఞానులు ఉన్నారని ఉపనిషత్తుల ద్వారా తెలుసుకోవచ్చు.

ఉదాహరణకు, బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు ప్రకారం, యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి జనక మహా రాజు ఆస్థానంలో సత్యం, జ్ఞానం గురించి జ్ఞానులచే పరీక్షింపబడుతున్నప్పుడు, గార్గీ అనే స్త్రీ, వాచక్ను అనే కుమార్తె, బ్రహ్మం గురించి లోతైన ప్రశ్నలతో అతనిని సవాలు చేసింది. ఆమె తన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇవ్వగలిగితే, బ్రహ్మ జ్ఞానం లో తమను మించినవారు ఎవరూ లేరని వారు అంగీకరించక తప్పదని ఆమె అక్కడున్న పండితులతో చెప్పింది. అతను ఆమెకు సముచితమైన రీతిలో సమాధానం చెప్పగలిగినప్పటికీ, ఇక్కడ సంగతమైన విషయం ఏమిటంటే, ఆమె అతనిని సత్యం గురించి ఎంతగా కఠిన ప్రశ్నలు వేయగలిగిందంటే, అది కూడా శాస్త్ర విషయాల గురించి బాగా తెలిసిన పండితుల సమావేశంలో. అలా చేయడానికి కూడా సాహసించటానికి ఆమె బ్రహ్మంతో సంభాషించి ఉండవచ్చు. ఇప్పుడు గార్గీ ఒక బ్రహ్మచారిణి. ఉపనిషత్తు ఆమెకు భర్త ఉన్నాడని కూడా చెప్పలేదు. అందుకనుగుణంగా ఆమె నాలుగు ఆశ్రమాల్లో దేనికీ చెందినది కాదు. ఏ ఆశ్రమంలోనూ సభ్యురాలిగా లేని ఆమె శాస్త్రమార్గంలో నడవడానికి, తద్వారా జ్ఞానమార్గాన్ని అనుసరించడానికి అవసరమైన మానసిక స్వచ్ఛతను పొందడానికి అనర్హురాలు. అయినప్పటికీ, ఆమెకు గొప్ప శాస్త్రీయ జ్ఞానం ఉన్నందున, ఆమె మరేదైనా మార్గాన్ని అన్వేషించడం ద్వారా, బ్రహ్మన్ని తెలుసుకోవడానికి అవసరమైన మానసిక స్వచ్ఛతను పొంది ఉంటుందని భావించవచ్చు. ఆశ్రమాలకు వెలుపల వుండి, శాస్త్రాలకు అనుగుణంగా బ్రహ్మ జ్ఞానం పొందిన వ్యక్తి యొక్క ఉదంతం ఈ గార్గి ది.

అదేవిధంగా, చాందోగ్య ఉపనిషత్తు రైక్వా అనే ఋషి గురించి చెబుతుంది, అతను జనశ్రుతికి సంవర్గ-విద్య (రెండు విలీన ప్రదేశాలపై నిర్దిష్ట ధ్యానం) బోధించినాడు. రైక్వా (బండితో సంబంధం ఉన్నవాడు) ఏ ఆశ్రమానికి చెందినవాడు కాదు; అతను ఒక గురువు లేదా గృహస్థుడి నుండి నేర్చుకున్న బ్రహ్మచారి శిష్యుడు కాదు, వానప్రస్థాన్ని స్వీకరించిన వాడు కాదు లేదా సన్యాసి కాదు. ఏదేమైనప్పటికీ, అతను సత్యాన్ని గురించి తెలిసినవాడు మరియు అతను ఇంతకు ముందు యజ్ఞయాగాదులను ఆశ్రయించి ఉంటాడని భావించవచ్చు, కానీ దానికి అతను అనర్హుడు.

సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే, శాస్త్రముల ద్వారా నిర్దేశించబడిన నాలుగు ఆశ్రమాలలో దేనికీ సంబంధం లేని వారు జ్ఞానోదయం కోసం ఆధ్యాత్మిక సాధనలలో పాల్గొనడానికి అర్హులా అనే ప్రశ్న బ్రహ్మ-సూత్రాలలో చర్చకు వచ్చింది. వారు అర్హులు కాదని ప్రాథమికంగా అభిప్రాయపడగా, తుది తీర్పు మాత్రం వారు అర్హులు అని తేలింది. ఏ ఆశ్రమానికి చెందని కొందరు వ్యక్తులు, బ్రహ్మ జ్ఞానులు మరియు మనస్సును శుద్ధి చేసే మంత్రాన్ని పఠించడం వంటి నిర్దేశిత సాధనాలను కలిగి ఉండి, విస్తృతంగా అందుబాటులో ఉన్న కొందరు వ్యక్తులు గ్రంథాలలో ఎదురైన సంఘటనలపై ఈ ముగింపు ఆధారపడి ఉంది.

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātītha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji, climbing the Sabarimala In 1980)

పూర్వపు ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళ్లడం నిషేధం

మానవ జీవితంలోని ఆశ్రమ ధర్మాలకు సంబంధించిన మరొక అంశం బ్రహ్మ-సూత్రాలలోని తదుపరి విభాగంలో పరిశీలించబడినది. "తద్భూతస్య తు నాతద్భావో జైమినేరపి నియమాతద్రూపాభావేభ్య". కానీ సన్యాసిగా మారిన వ్యక్తికి, ఆంక్షలు, శాస్త్రముల ద్వారా అనుమతి లేకపోవడం మరియు పూర్వాపరాలు మంచివి లేకపోవడం వల్ల జీవితం యొక్క పూర్వ (మునుపటి) ఆశ్రమానికి తిరిగి రాలేరు.

ఇది (బాదరాయణ ఆలోచన మాత్రమే కాదు) జైమిని ఆలోచన కూడా (బ్రహ్మ-సూత్రం 3.4.40)}. ఒక ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు సత్యాన్ని అంకితభావంతో తెలుసుకోవడానికి, తార్కికం ద్వారా దానిని ప్రతిబింబించడానికి మరియు స్థిరంగా దానిపై దృష్టి పెట్టడానికి మరియు తద్వారా జ్ఞానోదయం పొందడానికి సన్యాసాన్ని తీసుకుంటాడు. అన్నింటికంటే, జ్ఞాన సాధనలో గరిష్ట సమయాన్ని మరియు కృషిని వెచ్చించగల వాడు ఒక సన్యాసి మాత్రమే. ఒక గృహస్థుడు అలా కాకుండా అనేక నియమిత కర్మలు మరియు కుటుంబ బాధ్యతలను నెరవేర్చవలసి వుంటుంది. కాబట్టి, శాస్త్ర విధి ఏమిటంటే "సంన్యస్య శ్రవణం కుర్యాత్" (యతిధర్మ-ప్రకాశం వంటి రచనలలో ఉదహరించబడింది) [సన్యసించిన తరువాత, సత్యాన్వేషణ మాత్రమే చేయాలి].

స్పష్టంగా, ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తి జ్ఞానోదయం కోసం సన్యాసం తీసుకున్నాడు. అయితే, దురదృష్టవశాత్తు, అతను తన కొత్త జీవిత దశ గురించి సమాంతర ఆలోచనలను కూడా అభివృద్ధి చేసుకున్నాడు. అతను ఇలా కోరుకున్నాడు, "నేను గ్రుహస్థుడిగా ఉన్నప్పుడు నేను కోరుకున్న అన్ని యాగాలు చేయలేకపోయాను. కాబట్టి మరింత వైదిక కర్మలను నిష్ఠతో నిర్వహించడానికి నన్ను గృహస్థునిగా మార్చనివ్వండి. సన్యాసిగా మారిన మరొక వ్యక్తి ప్రాపంచిక ఆనందాలను కోల్పోయినందున గృహస్థుని దశకు వెనుకకు వెళ్లాలని ఆలోచించాడు. బ్రహ్మ-సూత్రాలలో, సన్యాసికి గృహస్థుని దశకు తిరిగి వచ్చే అవకాశం ఉందా లేదా అనేది చర్చించినారు. ఒక సన్యాసినికి అటువంటి ఎంపిక అందుబాటులో లేదని వ్యాస మహర్షి మరియు భగవత్పాదుల వారు పేర్కొన్నారు.

కర్మలు చేయాలనే కోరిక వల్లనో, ప్రాపంచిక సుఖాల కోసం ఆరాటపడటం వల్లనో ఒక సన్యాసి మళ్లీ గృహస్థు గా మారడానికి శాస్త్రాలు అనుమతించవు. బ్రహ్మచర్యం (పరి) సమాప్య గృహీ భవేత్ గృహీ భూత్వా వనీ భవేత్ వనీ భూత్వా ప్రవ్రజేత్. (జాబాల ఉపనిషత్తు) [బ్రహ్మచర్యం పూర్తిచేసుకుని గృహస్థుడు కావాలి. గృహస్థుడు అయిన పిమ్మట వృద్ధాప్యములో వనవాసానికి వెళ్ళాలి. వన చర్యం చేసిన తరువాత, అతను అన్నింటినీ త్యజించి సన్యాసిగా జీవించాలి.)]

మొదట, ఒకరు బ్రహ్మచారిగా, అటుపిమ్మట గృహస్థుడిగా, ఆ తర్వాత వానప్రస్థుడిగా మరియు చివరగా, సన్యాసం తీసుకోవాలి. ఉదహరించబడిన ప్రకరణంలో ఉన్నట్లుగా, జీవితంలోని తదుపరి దశకు ఆరోహణను శాస్త్రాలు స్పష్టంగా ఆంక్షలు విధించినప్పటికీ, సన్యాసి యొక్క దశ నుండి గృహస్థుని దశకు వెళ్లడం వంటి పూర్వ దశకు తిరిగి వెళ్లడాన్ని శాస్త్రం ఎప్పుడూ అనుమతించదు. పూర్వపు మహనీయుల ప్రవర్తన కూడా పూర్వపు ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళ్ళడానికి ఏమాత్రం అనుకూలంగా లేదు.

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātītha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji at Salem Vijaya Yatra 1979)

ఒక వ్యక్తి యొక్క ధర్మాన్ని శాస్త్రం నిర్దేశిస్తుంది అంతేగానీ కేవలం ఒకరికి విజ్ఞప్తి చేసేది కాదు. ఇక్కడ ఒక లౌకిక ఉదాహరణను పరిశీలిద్దాం. రెండు, ఏడు, తొమ్మిదో తరగతి చదువుతున్న ముగ్గురు విద్యార్థులు ఓ పాఠశాలలో నిర్వహించిన పరీక్షకు హాజరయ్యారు. పరీక్ష హాలులో ముగ్గురికి వారి వారి ప్రశ్నాపత్రాలు ఇచ్చారు. తొమ్మిదో తరగతి చదువుతున్న కుర్రాడికి తన పేపర్‌కి సమాధానం చెప్పడం కష్టంగా అనిపించింది. కాబట్టి, అతను ఏడవ తరగతి విద్యార్థి నుండి ప్రశ్నపత్రాన్ని తీసుకున్నాడు మరియు అన్ని ప్రశ్నలకు చాలా చక్కగా సమాధానం వ్రాసినాడు. ఫలితాలు వెలువడగానే తొమ్మిదో తరగతి చదువుతున్న బాలుడు ఫెయిల్ అయ్యాడని తెలిసి షాక్ కు గురయ్యాడు. నిరాశతో, అతను తన తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు మరియు ఇతరులతో, “ఎంత అన్యాయం! నేను అన్ని ప్రశ్నలకు చాలా బాగా సమాధానమిచ్చాను అయినప్పటికీ, ఎగ్జామినర్ నన్ను ఫెయిల్ చేశాడు." అని

అన్నాడు. ప్రశ్నలన్నింటికీ సరైన సమాధానాలు చెప్పిన విద్యార్థి ఎందుకు ఉత్తీర్ణత సాధించలేదో అని అందరూ అయోమయంలో పడ్డారు. దీనిపై ఆరా తీయగా బాలుడు అన్ని ప్రశ్నలకు బాగా సమాధానాలు చెప్పాడని, అయితే అతను సమాధానాలు తన ప్రశ్నాపత్రం నుంచి కాకుండా, ఏడో తరగతి విద్యార్థికి ఇచ్చిన ప్రశ్నాపత్రం నుంచి చేశాడని, అందుకే అతనికి సున్నా మార్కులు లభించి ఫెయిలయ్యాడని తేలింది. సౌకర్యముగా వుంటుందని విద్యార్థి తన ఇష్టానుసారం ప్రశ్నాపత్రాన్ని ఎంచుకొని సమాధానాలు ఇవ్వకూడదని, అతను అతని కోసం కేటాయించిన ప్రశ్నపత్రానికి మాత్రమే సమాధానం ఇవ్వాలి అని అతనికి ఖచ్చితంగా చెప్పబడింది.

అదేవిధంగా, ఒక వ్యక్తి జీవితంలోని ఏ దశలోనైనా, తనకు శాస్త్రములో నిర్దేశించినదానికి కట్టుబడి ఉంటేనే లాభం పొందుతాడు; అతను తన ప్రస్తుత ఆశ్రమాన్ని మునుపటి దాని నుండి ఇష్టానుసారం వెనక్కి తీసుకోకూడదు. భగవంతుడు భగవద్గీతలో ఇలా ప్రకటించారు :

శ్రేయాన్స్వధర్మో విగుణ: పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్ (భగవద్గీత 3.35) యోగ్య మైన పరధర్మం కంటే స్వధర్మం మిన్న.

శాస్త్రం నిర్దేశించిన చివరి అక్షరం వరకు మీరు అనుసరించలేకపోయినా, సాధ్యమైనంత వరకు మీరు మీ స్వ ధర్మాన్ని నిర్వహించడం మంచిది. పర ధర్మాన్ని ఎంత అద్భుతంగా నిర్వహించినా కూడా మీకు ఎలాంటి మేలు జరగదు. ఏది ధర్మమో, ఏది కాదో నిర్ణయించే విషయంలో శాస్త్రమే మనకు అంతిమ అధికారం. అర్హత లేని పనిని చేయడం వల్ల లాభమే కాదు, పాపం కూడా వస్తుంది. గృహస్థ జీవితం కోసం సన్యాస-ఆశ్రమాన్ని విడిచిపెట్టడం ద్వారా, ఒక వ్యక్తి కేవలం దోషాన్ని, పాపాన్ని పొందగలడు.

వైదిక వ్రతాలు, పూజలు చేయాలనే తలంపుతో సన్యాసి సన్యాస ఆశ్రమం నుంచి వైదొలగి, గృహస్థ ఆశ్రమానికి తిరిగి రాలేడని వ్యాసుడు మరియు భగవత్పాదుడు పేర్కొన్నాడు. ఎందుకంటే నాలుగు ఆశ్రమాలలో పురోగమనం వుండాలి గాని తిరోగమనం వుండకూడదని శాస్త్రం నిర్దేశిస్తుంది, ప్రస్తుత ఆశ్రమం నుండి మునుపటి ఆశ్రమమునకు మారడానికి శాస్త్రం ఎక్కడా అనుమతించబడలేదు మరియు గతంలోని మహనీయుల ప్రవర్తన కూడా ఈ విధముగా నడచినది కాదు.

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji with Sri Shantananda Swamiji at Salem in !979)

ఎరుకలోని బాల్యావస్థ

తన గురువు మరియు శాస్త్రాల నుండి సత్యాన్ని గురించి బాగా తెలుసుకున్న వ్యక్తి ఎలా ప్రవర్తించాలో బ్రహ్మసూత్రాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు ఇలా చెప్పింది: తస్మాద్బ్రాహ్మణః పాండిత్యం నిర్విద్య బాల్యేన తిష్ఠాసేత్ . (Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad 3.5.1) గురువు నుండి, శాస్త్రం నుండి సత్యం తెలుసుకున్నవాడు, బాలుడిలా ఉండాలని కోరుకుంటాడు.

సత్యాన్ని పదేపదే విని, వేదాంత సారాన్ని స్పష్టంగా అర్థం చేసుకున్న తర్వాత చిన్నపిల్లాడిలా ఉండాలనేది ఉపనిషత్తుల ఉపదేశం. పసిబిడ్డ తన దృష్టిని ఆకర్షించే దేనినైనా స్వీకరిస్తుంది మరియు ఎక్కడైనా మరియు అలా చేయాలనే కోరిక అనిపించినప్పుడల్లా ప్రకృతి పిలుపులకు సమాధానం ఇస్తుంది. ఏమి తినాలి? ఏమి తినకూడదు మరియు మూత్రవిసర్జన మరియు మలవిసర్జన గురించి ఎటువంటి నియంత్రణతో సంబంధం కలిగి ఉండదు మరియు నిరోధించబడదు. అన్నీ తెలిసినవాడు పిల్లాడిలా ఉండాలని ఉపనిషత్తు చెప్పినప్పుడు, అతను కూడా చిన్నపిల్లాడిలా, నియంత్రణ లేని విధంగా ప్రవర్తించాలని దీని అర్థమా? "అవును", అనేది వ్యాసుడు, భగవత్పాదుడు పరిగణించిన ప్రాథమిక అభిప్రాయం. దీని సారాంశం ఏమిటంటే, బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు లో ఉపయోగించిన 'బాల్యం' అనే పదం అనియంత్రిత ప్రవర్తనను సూచిస్తుంది.

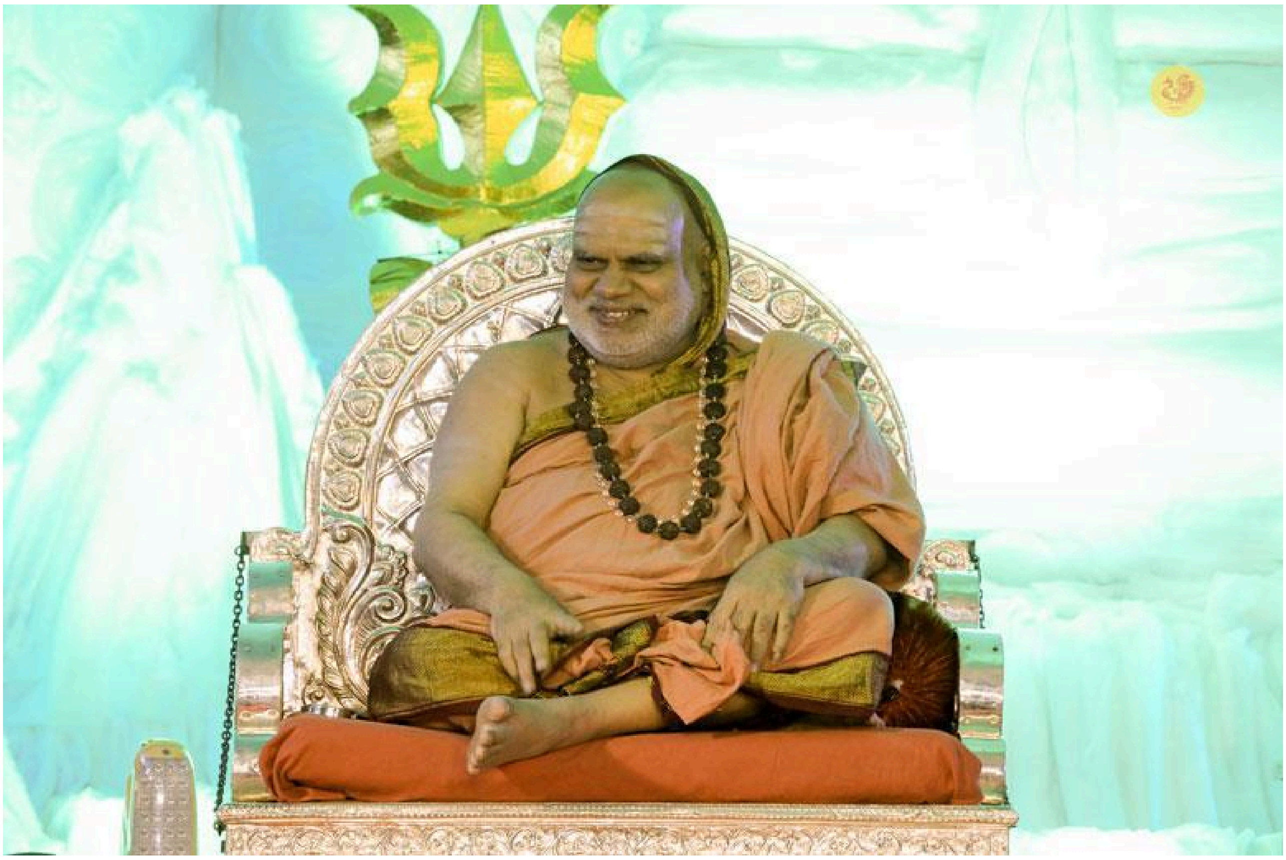

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji at Salem in 2017, Vijaya Yatra)

"ఆజ్ఞలు మరియు నిషేధాలు అజ్ఞానులకు మాత్రమే. సత్యాన్ని పదేపదే వినడం వలన నాకు అంతా తెలుసు మరియు నేను వాటికి అతీతంగా ఉన్నాను"... జ్ఞాని ఒక పిల్లాడితో సమానంగా ఉండాలని, అందువల్ల, నేను ఎటువంటి నియమాల గురించి పట్టించుకోకుండా ఒక బిడ్డలా ప్రవర్తించాలని శాస్త్రమే నిర్దేశించింది."... అని ఒక నకిలీ వేదాంతి అనవచ్చు. భగవంతుడు కూడా భగవద్గీతలో ఇలా చెప్పాడు:

యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమి | యస్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా పశ్యతో మునేః || (భగవద్గీత 2.69)

[సమస్త ప్రాణులకు రాత్రి, అందులో ఆత్మనిగ్రహం కలిగినవాడు మేల్కొని ఉంటాడు. జీవులు మేల్కొని వుండే పగలు ఋషికి రాత్రి]

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Jeshta Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Abhinava Vidyātītha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji at Puja for Sri Sharadamba in 1976 at Chikmagalur Vijaya Yatra)

ఒక వ్యక్తి ఈ శ్లోకాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడు, "ఇతరులు మెలకువగా ఉన్నప్పుడు జ్ఞాని నిద్రపోవాలి, ఇతరులు నిద్రిస్తున్నప్పుడు మెలకువగా ఉండాలి" { ఈ శ్లోకం యొక్క సరైన సారాంశం: ఆత్మనిగ్రహం కలిగిన మానవుడు సత్యంలో మెలకువగా ఉంటాడు, ఇది జ్ఞానం లేని వారి దృష్టి పరిధికి మించి, రాత్రిగా కనిపిస్తుంది. జీవులు మేల్కొని ఉన్న ఆ అజ్ఞానపు రాత్రి, కలలో లాగా, సత్యాన్ని గ్రహించే ఋషికి అది రాత్రి, ఎందుకంటే ఆ రాత్రి స్వభావరీత్యా అజ్ఞానం.} అని నిర్ణయించుకుని, "నేను జ్ఞానాన్ని గ్రహించడంలో నిమగ్నమై ఉన్నాను. నిజం, నేను ఇక నుండి పగటిపూట నిద్రపోతాను." అలాంటి అపార్థం గురించి, నిర్ధారణ గురించి మనం ఏమి చెప్పగలం? కుక్క కూడా రాత్రిపూట జాగారం చేస్తూ పగటిపూట విశ్రాంతి తీసుకుంటుంది. ఈశ్వరుడు జ్ఞాని ఇలా ఉండాలని సూచించడం లేదు. ఇంతకు ముందు చెప్పబడిన విధముగా, ఇక్కడ ఒక బూటకపు వేదాంతి మాటల ద్వారా వివరించబడిన ప్రాథమిక దృక్పథం, ఉపనిషత్తుల యొక్క బోధనను, ఈశ్వరుని బోధనను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నట్లుగా ఉన్నది.

భగవత్పాదులు, బ్రహ్మసూత్ర భాష్యం లో, "బాల్యేన తిష్ఠసేత్, అతను పిల్లలలాంటి స్థితిలో ఉండడానికి ప్రయత్నించాలి" అనే ఉపదేశం పిల్లల్లో క్రమబద్ధీకరించని ప్రవర్తనను సూచిస్తుందని తప్పుడు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచినారు.

అతను వ్యాసుని పదాలకు అనుగుణంగా, అది సరైన వాఖ్యానమే అని కూడా పేర్కొన్నాడు. బాలుడు ఆడంబరం మరియు గర్వం నుండి విముక్తి పొందుతాడు. తెలిసినవాడు కూడా ఆడంబరానికి మరియు గర్వానికి చోటు ఇవ్వకూడదు; అతను తన వివేకాన్ని మరియు ధర్మాన్ని చాటుకోకూడదు అని చెప్పబడింది. [జ్ఞానమున్నప్పటికీ, జ్ఞాని మసకబారిన వానిలా ప్రవర్తించాలి.]

(Jagadguru Śankaracārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhārati Tīrtha Mahāswāmiji and Pujyasri Swami Omkarananda Saraswati, Founder Acharya, Śri Swami Chidbhavananda Ashram, Vedapuri, Theni at Chodna e magazine release at Sringeri)

మనలో ఎవరూ మన అభ్యాసం గురించి గొప్పగా చెప్పుకోకూడదు. మనం నేర్చుకోవలసింది ఇంకా చాలా ఉంది. భగవంతుడు మాత్రమే అన్నీ తెలిసినవాడు. అలాంటప్పుడు మనం మన అల్పమైన జ్ఞానాన్ని ఏమి ప్రదర్శించాలి?

తిరిగి చర్చల్లోకి వెళితే, శిశువు కామంతో కుంగిపోడు మరియు ద్వేషానికి తావివ్వడు. జ్ఞానమార్గంలో ఉన్న మనిషి కూడా అలానే ఉండాలి. రాగద్వేషములకు అతీతముగా వుండాలి. పిల్లలలో అహంకారం ఉండదు మరియు అది హానికరం కాబట్టి, అతను దానిని మానుకోవాలి. నిజంగా జ్ఞానవంతుడు అయినప్పటికీ, అతను నిరాడంబరంగా ఉండాలి. తప్పుడు దృక్కోణాన్ని పక్కనపెట్టి, వచనం యొక్క నిజమైన వాఖ్యానాన్ని ఉపనిషత్తు మరియు భగవత్పాదుల ద్వారా స్థాపించబడినది మరియు అనేక సహాయక, శాస్త్ర భాగాలను సూచించడం ద్వారా అంతిమ స్థానాన్ని నిలబెట్టింది.

మోక్ష జ్ఞానం ఈ జన్మలోనే ఉద్భవిస్తుందా?

బ్రహ్మసూత్రాలలో ప్రస్తావించిన ఒక ప్రశ్న {ऐहिकमप्यप्रस्तुतप्रतिबन्धे तद्दर्शनात् –

జ్ఞాన సాధనాల ఫలానికి ఎటువంటి ఆటంకం లేనట్లయితే, జ్ఞానోదయం అనేది ఈ జన్మలోనే సంభవిస్తుంది అనేది మనకు శాస్త్రాలలో (బ్రహ్మ సూత్రం 3.4.51) కనిపిస్తుంది. సత్యాన్ని వినడం, తర్కం ద్వారా దాని గురించి ఆలోచించడం, దానిపై స్థిరంగా దృష్టి కేంద్రీకరించడం జ్ఞానోదయానికి దారితీస్తుంది. ఈ సాధనాలను సక్రమంగా స్వీకరించిన ప్రస్తుత జీవితంలో జ్ఞానం ఉత్పన్నమవుతుందా లేక ఆ తర్వాతే వస్తుందా అనేది ప్రశ్న. ప్రస్తుత జీవితంలోనే అలా చేయక తప్పదని ప్రత్యక్షమైన సమాధానం.

ఎంతైనా, ముక్తి జ్ఞానాన్ని పొందడానికి మాత్రమే ఇప్పుడు ఎవరైనా వాటి మార్గాలను ఆశ్రయిస్తారు. "నా ఉత్తర జన్మలో జ్ఞానం ఉద్భవించాలి" అనే లక్ష్యంతో ఎవరూ అలా చేయరు. తెల్ల గొడుగును చక్రవర్తి చిహ్నంగా భావిస్తారు. భవిష్యత్తులో చక్రవర్తి కావాలనుకునే వారెవరూ ఈ గొడుగును ఇప్పుడే పొందలేరు. అలాగే, ఈ జన్మలోనే భావి జీవితానికి కావలసిన జ్ఞాన సాధనాలను ఎవరూ ఆశ్రయించరు. కాబట్టి, దానికి సన్నిహిత సాధనాలు ఆచరించే జీవితంలోనే జ్ఞానోదయం కలుగుతుందని అంగీకరించాలి.

ఈ అభ్యంతరానికి బ్రహ్మసూత్రాలలోని ప్రతిస్పందన ఏమిటంటే, "ఎటువంటి అడ్డంకులు లేకపోతే, ముక్తి కొరకు చేసే సాధనాలను అభ్యసించే వ్యక్తి ఈ జన్మలోనే దానిని పొందుతాడు; లేకపోతే. తరువాతి జన్మ కోసం మాత్రమే అలా చేస్తాడు." సాక్షాత్కారానికి అడ్డంకులు ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవడం ఎలా? ఒక వ్యక్తి ఈ జన్మలో జ్ఞానోదయం పొందితే, సాధనాల ఫలాన్ని అడ్డంకులు అడ్డుకోలేదని అర్థం చేసుకోవచ్చు; జ్ఞానం ఉత్పన్నం కాకపోతే, సాధనాలు ఫలించకుండా నిరోధించే అడ్డంకులు ఉన్నాయని గుర్తించవచ్చు.

జ్ఞానోదయం ఈ జన్మలోనే జరగాలనే కఠినమైన, శీఘ్రమైన నియమం ఏదీ లేదు, ఎందుకంటే ఇప్పుడు దాని కోసం కష్టపడతారు. ఈశ్వరుని మాటలను బట్టి ఈ విషయం స్పష్టమవుతోంది. అనేకజన్మసంసిద్ధస్తతో యాతి పరాం గతిం || (భగవద్గీత 6.45) [ఎన్నో జన్మల గమనంలో పరిపూర్ణుడైన వాడే మహోన్నత లక్ష్యాన్ని చేరుకుంటాడు.] బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే || (భగవద్గీత 7.19)

(ఎన్నో జన్మల తరువాత పరిణతి చెందిన జ్ఞాన పురుషుడు నన్ను పొందుతాడు.)

తర్వాతి జన్మలో చక్రవర్తి అవుతాననే ఆశతో ఇప్పుడే ఎవరూ తెల్ల గొడుగు కొనుక్కోరనే ఉదాహరణ చెల్లుబాటు అయినప్పటికీ, అది సందర్భానికి సరిపోదు. సత్యాన్వేషణ గురించిన సాధనాలను ఇప్పుడు ఆచరించలేమని చెప్పలేము, ఎందుకంటే ముక్తి కి సంబంధించిన జ్ఞానం భవిష్యత్తు జన్మలో మాత్రమే ఉద్భవిస్తుంది, ఎందుకంటే అది నిర్మాణాత్మకంగా ఎదుర్కొకపోతే మరియు అటువంటి అడ్డంకులు ఉన్నాయో లేదో ముందుగానే తెలుసుకోకపోతే ముక్తి జ్ఞానం ఆలస్యమగును. కాబట్టి, మనం అవసరమైన మార్గాలను ఇప్పుడే సాధన చేయడం ప్రారంభించాలి మరియు అలా చేయడం ఎప్పుడూ వాయిదా వేయకూడదు.

మొత్తమ్మీద, జ్ఞానం తన సాధనాలను ఆశ్రయించిన ఈ జన్మలోనే ఉద్భవిస్తుందా లేదా తరువాతి జన్మలో అలా జరుగుతుందా అనే ప్రశ్నకు వ్యాసుడు, భగవత్పాదులు ఇచ్చిన సమాధానం ఏమిటంటే, "జ్ఞానం ప్రస్తుత జన్మలో ఉద్భవిస్తుందా లేక తదుపరి జన్మలోనా అనేది జ్ఞానోదయానికి అడ్డంకులు వున్నాయా? లేవా? అనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది."

ముగింపు ఈ విధంగా బ్రహ్మసూత్రాలు, బ్రహ్మసూత్రభాష్యం లో వ్యాసుడు, భగవత్పాదుడు జ్ఞానమార్గానికి, జ్ఞానోదయానికి సంబంధించిన వివిధ విషయాలపై దయతో వెలుగు రేఖలు నింపినారు. బ్రహ్మ సాక్షాత్కారం ద్వారా ముక్తిని సాధించడమే మన అంతిమ లక్ష్యం కావాలి. అందుకోసం మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ అనువైన క్రమశిక్షణలను అలసత్వం లేకుండా ఆచరించాలి. అంతిమంగా లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి భగవత్పాదుడు ఎన్నో భాష్యములను మనకు ప్రసాదించి, మన సందేహములను నివృత్తి చేసి, వివిధ అభ్యంతరాలకు సమాధానాలు ఇచ్చినాడు. వారి ప్రవచనాలతో, ఉపదేశములతో మనల్ని మనం చైతన్యం చేసుకొని, ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణలకు కట్టుబడి, మన జీవితాలను అర్థవంతంగా మార్చుకోవాలి.

తెలుగు రచన, అనువాదము : శ్రీ భాస్కరానంద నాథ

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringeri
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri B Vijay Anand	Web Director	Coimbatore
Smt B Srimathi Veeramani	Web Asst Director & Chief Editor	Tirunelveli
K M Kasiviswanathan	Hon' Editor	Tirunelveli
Sri Bhaskarananda Natha	Writer/Translator	Nellore